

Sněžný muž

Michal Tučný

1. Studenej vítr honí sníh cestou zavátou,
stopy, jak nohy sloní, teď vidím před chatou
a tebe marně sháním, pod postel nahlížím,
kam ztratila ses, to já dobře vím.

R: To sám sněžnej muž se tu bral,
to sám sněžnej muž si tě vzal,
tak tedy pozdravuj jeho ledovou sluj
a já si v klidu kotlík grogu dám.

2. Teď okna kvetou mrazem, já zase našel klid
zas klepu popel na zem a můžu nahlas klít
a nemusím se hádat a vynakládat um,
abych si moh dát tajně malej rum.

R:

3. Studenej vítr honí mraky, jak duchů sbor,
stopy jak nohy sloní se táhnou za obzor
a můj bernandýn klímá, nijak tě neshání,
on má rád ticho a hodin tikání.

R: